

ת"פ 17177/12/13 - מדינת ישראל נגד צ מ ו

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 17177-12-13 מדינת ישראל נ' ו

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד יצחק חנוך

המאשימה

נגד

צ מ ו ע"י עו"ד שאול עזרא

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת צו פיקוח על עברייני מין. ואלה העובדות:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות מין וביום 17.5.11 נגזרו עליו ששה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ביום 2.11.11 הוגשה בקשה להטיל על הנאשם צו פיקוח על עברייני מין. ביום 19.3.12 התקיים דיון בבקשה, ולאחריו נתן בית המשפט (כב' הש' ח. לי-רן, ת"פ (שלום ירושלים) 3852/06) צו זמני, אשר בין היתר אסר על הנאשם "לשהות ביחידות עם קטינים".

ביום 15.3.13 בסמוך לשעה 13:30, הזמינה ... של הנאשם שלושה מחבריה, קטינים בגילאי 9-13, להצטרף אליה לנסיעה ברכבו של הנאשם. הנאשם הסיע את הקטינים במכוניתו, למרות הצו אשר אסר עליו להמצא ביחידות עם קטינים.

בשל כך הורשע הנאשם בהפרת צו הפיקוח.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר בפועל. בטעונו שם דגש על חומרת העבירה והתיחסותו של הנאשם אליה, כפי שעלתה מתסקיר שירות המבחן.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש מותנה. בטיעונו שם דגש על כך שמדובר בהפרה בודדת, וכי נסיבות הארוע היו מינוריות. כן הפנה לכך שמתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקפיד על כללי צו הפיקוח.

מתחם העונש

ככלל, הפסיקה מייחסת חומרה רבה לעבירה של הפרת צו פיקוח. צו זה נועד להוות, כלשון הפסיקה, "דלת ברזל" אשר תחצוץ בין עברייני מין ובין קרבנות פוטנציאליים על מנת למנוע מראש סיטואציות העלולות לגלוש לפגיעה מינית. ככלל, מתחם העונש ההולם עבירה זו **מתחיל** במאסר בפועל, לריצוי ממש, למשך מספר חודשים (ר' ת"פ 11690-11-12 ועפ"ג 10213-10-13 בענין ליאור מלול וכן ת"פ 17915-05-12 בענין דדי דור, וזאת בשל הצורך להרתיע עברייני מין מפוקחים מפני הפרת הצו.

עם זאת, עובדות המקרה שלפני מצדיקות קביעת מתחם עונש נמוך מהמקובל: צו הפיקוח אסר על הנאשם לשהות ביחידות עם קטינים. הנאשם אכן שהה עם קטינים ללא נוכחות בגיר, אך יחד עמו היו ארבעה קטינים, אחת מהן בתו. כמו כן, עובדה מוסכמת בין הצדדים היא, כי הקטינים הם חברה של בתו של הנאשם והיא שהזמינה אותם להצטרף לנסיעה. הנאשם לא חלק על כך שמעשיו מהווים הפרה של הצו. עם זאת ברור, כי אין מדובר בהפרה בוטה, אלא בהפרה שאינה מן החמורות.

אוסף על כך, כי צו הפיקוח אשר הוטל על הנאשם, נקט בדרך של אימוץ את לשון הבקשה אותה ניסחה המאשימה וקבע כי "**מוצא צו זמני ... כמבוקש בבקשה ...**". בסעיף ג לבקשה, התבקש בית המשפט להטיל על הנאשם: "**איסור לשהות ביחידות עם קטינים משני המינים**". הנאשם היה עם ארבעה קטינים יחדיו, אחת מהן בתו. כאמור, אין מחלוקת כי הנאשם הפר את הצו, שהרי הגיונו של הצו ברור: לאסור קשר בין הנאשם ובין קטינים ללא פיקוח אפקטיבי של בגיר, וברור כי אסור לנאשם לשהות גם עם מספר קטינים. עם זאת, ניתן היה לנסח את הבקשה באופן ברור יותר, שאינו מחייב מאמץ פרשני - ואכן בסעיפים אחרים בבקשה צוין במפורש כי בנסיבות מסוימות (נסיעה בתחבורה ציבורית או טבילה במקווה טהרה) על הנאשם להיות מלווה בבגיר המודע לעבירות אותן עבר הנאשם. וגם לענין זה נתתי משקל בקביעת המתחם.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את העבירה - בשל נסיבותיה המיוחדות - נע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1984. גרוש ואב לשני ילדים. לחובתו הרשעה בעבירת מין, בגינה ריצה ששה חודשי מאסר בפועל והרשעה בעבירת רכוש, בגינה ריצה מאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן מגלת תמונה מורכבת: מצד אחד, לנאשם מסוכנות מינית הנמצאת בצד הגבוה, אך אינו מקבל טיפול ואינו מודע לכך שהוא מהווה סכנה לציבור. כמו כן הנאשם אינו מכיר בחשיבות בהגבלות אשר הוטלו עליו במסגרת צו הפיקוח ורואה בהן מגבלות מלאכותיות ומיותרות.

מנגד עלה מהתסקיר, כי חרף גישתו של הנאשם, הוא מציית למגבלות אשר הוטלו עליו ולא נרשמו הפרות נוספות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו והעובדה כי מלבד ההפרה מושא כתב האישום הוא מקפיד על כללי הפיקוח.

לחובת הנאשם זקפתי העובדה כי לחובתו הרשעה נוספת, מלבד עבירת המין. כן הבאתי בחשבון הקושי בהבנת הפסול שבמעשיו.

בסופו של יום, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו, ולגזור עליו מאסר מותנה וקנס כספי.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה, אלא אם יעבור על העבירה בה הורשע תוך שלוש שנים מהיום.

קנס בסך 1,500 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.15.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים.